

POZNÁMKA K SPOLEHLIVOSTI REGIONÁLNÍ DOPRAVY

Jan ČERNÝ

Fakulta managementu, VŠE Jindřichův Hradec a DFJP, Univerzita Pardubice

ÚVOD

Podíl veřejné dopravy na obsluze regionálních přeprav neustále klesá. Konkurenceschopnost příměstské autobusové a vlakové dopravy je ovlivňována řadou faktorů, mezi nimiž nezanedbatelnou roli hraje jejich spolehlivost.

V [1] se zavádějí 2 typy spolehlivosti:

- D - spolehlivost, tj. pravděpodobnost toho, že přepravní služba bude vůbec provedena a dokončena,
- T - spolehlivost, tj. pravděpodobnost dodržení trvání přepravy (případně s určitou tolerancí).

Pokud jde o prvně jmenovanou, je situace v českých systémech veřejné regionální dopravy velmi dobrá. K vynechávání spojů bez náhrady prakticky nedochází.

Podstatně horší je však T - spolehlivost těchto služeb a problém jejich zvyšování je skutečně naléhavý.

Vedou k němu dvě cesty:

- zvyšování spolehlivosti dodržování úsekových jízdních dob,
- konstrukce spolehlivěji dodržovatelných jízdních řádů.

Na první cestě může dopravce uplatnit zvyšování technické spolehlivosti vozidel a spolehlivosti chování osádek. My se však budeme zabývat druhou cestou. Pro stanovení jízdního řádu jednoho spoje ji popisuje článek [2] a naší snahou bude popsat způsob vypořádání se s tímto problémem v případě, že máme spojů více než jeden a že jsou vzájemně provázány v přestupních uzlech.

1. MODEL

Při sestavování matematického modelu si nejdříve musíme uvědomit jednu důležitou skutečnost, kterou si ozřejmíme na příkladě: Necht' a, b, c, d jsou uzly dopravní sítě a necht' spoj s_1 jede po trase $a-b-c$, přičemž v uzlu b na něj navazuje spoj s_2 z b do d . Pokud je tato návaznost závazná, pak z hlediska časové spolehlivosti jízdního řádu je tato situace rovnocenná se situací, ve které spoj s_1 jede po trase $a-b-d$ a v uzlu b na něj navazuje s_2 do c . Rovněž za rovnocennou lze považovat též situaci, ve které bychom měli tři spoje: s_1 z a do b , s_2 z b do c a s_3 z b do d , pokud s_2 a s_3 závazně navazují na s_1 .

Označíme-li totiž Y náhodnou veličinou času příjezdu spoje ve směru od a do stanice b zvětšenou o manipulační dobu v b (např. 3 minuty pro výstup, nástup, přestup a různé další úkony) a t a t' odjezdy spojů z b do c resp. d dle jízdního řádu, pak pro t ale stejně i pro t' bude rozumné žádat, aby

$$P\{Y > t + z\} \leq r, \quad (1)$$

kde z je přípustné zpoždění (např. 5 nebo 2 min., ale případně i 0) a r je akceptovatelné riziko (např. 0,05 nebo 0,01). Tato podmínka vlastně žádá, aby spoj z b do c resp. do d) byl na odjezdu z b opožděn o více než tolerovatelné zpoždění z minut jen s pravděpodobností, nepřevyšující akceptovatelné riziko r . Jinými slovy, žádá se, aby T - spolehlivost odjezdu spoje z b do c (resp. do d) byla alespoň $1 - r$.

Z těchto důvodů můžeme v našem modelu pracovat jen s úsekovými spoji (jakými byly s_1, s_2, s_3 ve výše uvedeném případě).

Na dopravních sítích se můžeme setkat nejen s tím, že více odjíždějících spojů navazuje na jeden spoj přijíždějící, ale i s tím, že rovněž přijíždějících spojů bude více než jeden. V tom případě pro každý z přijíždějících spojů s_1, \dots, s_n označíme Y_1, \dots, Y_n náhodné veličiny časů příjezdů těchto spojů do nějakého uzlu b , zvětšené o potřebnou manipulační dobu a definujeme náhodnou veličinu $Y = \max\{Y_1, \dots, Y_n\}$. Když spoj s , odjíždějící dle jízdního řádu v čase t , musí navazovat v uzlu b na spoje s_1, \dots, s_n , pak pro něj musí být opět splněn vztah (1), kde Y je vlastně hodnota času příjezdu posledního z nich.

Vztah (1) nám vyjadřuje vazbu mezi (náhodnými) dobami příjezdů spojů do nějakého uzlu a spolehlivosti času odjezdu na ně navazujícího spoje. Otázkou je, jak se toto promítne do dopravní sítě, kde je více takových uzlů, v nichž spoje navzájem na sebe navazují. Zde možno s výhodou využít modifikaci metody PERT na síťových grafech. Musíme však upozornit, že síťový graf metody PERT je něco jiného, jako graf dopravní sítě, na které se spoje provozují.

Necht' tedy $S = \{s_1, \dots, s_n\}$ je množina úsekových spojů a necht' pro každý spoj $s_i \in S$ je

X_i - náhodná veličina jízdní doby spoje,

W_i - množina indexů spojů, na které spoj s_i navazuje,

m_{ji} - minimální manipulační doba mezi příjezdem spoje s_j ($j \in W_i$) a odjezdu spoje s_i ,

t_i - odjezd spoje s_i v jízdním řádu,

r_i - akceptovatelné riziko zpoždění spoje s_i ,

(někdy můžeme volit společnou hodnotu rizika r , $r_i = r$ pro $i = 1, \dots, n$).

Sestavme pak podle běžných postupů k metodám CPM a PERT síťový graf $G = (V, H)$, kde do hranové množiny H patří spoje $s_i \in S$ jako skutečné činnosti a dále potřebné fiktivní činnosti zajišťující jejich návaznost a správnost síťového grafu.

Vytvoříme teď graf $G_1 = (V, H, d)$ z grafu G tak, že trvání každé skutečné činnosti $s_i \in S$ bude $d(s_i) = 1$, kdežto u každé fiktivní činnosti f to bude $d(f) = 0$. Nechť $b(h)$ je metodou CPM vypočten čas, kdy nejdříve může začít činnost h na G_1 . Pak pro ty spoje $s_i \in S$, pro které $b(s_i) = 0$, můžeme položit $z_i = 0$, $U_i = t_i$, $Y_i = t_i$.

Nechť $s_i \in S$ je takový spoj, že $b(s_i) = 1$. Pak činnost s_i v síťových grafech G , G_1 navazuje na neprázdnou množinu činností s_j , $j \in W_i$, přičemž $b(s_j) = 0$. Definujme náhodné veličiny

$$U_i = \max \{Y_j + X_j + m_{ij} : j \in W_i\} \quad (2)$$

jako čas, kdy by spoj s_i mohl nejdříve odjet a

$$Y_i = \max (t_i, U_i) \quad (3)$$

jako skutečný čas odjezdu spoje s_i . Vypočteme dále

$$z_i = \min \{z \geq 0 : P\{U_i > t_i + z\} \leq r_i\}. \quad (4)$$

Tím získáme hodnoty z_i pro ty spoje s_i , pro které $b(s_i) = 1$.

Nechť nyní $s_i \in S$ je takový spoj, že $b(s_i) = 2$. Pak pro $s_j \in W_i$ bude $b(s_j) \in \{0, 1\}$, tj. veličina Y_j bude již definována a pomocí (2), (3), (4) můžeme definovat U_i , V_i a vypočíst z_i . Stejnou úvahu můžeme zopakovat pro spoje s_i , pro něž $b(s_i) = 3, 4, \dots$ atd. a posléze definovat

$$z_0 = z_0(t_1, \dots, t_n) = \max\{z_i, i=1, \dots, n\}.$$

Číslo z_i představuje nejmenší možnou hodnotu, již zpoždění spoje s_i převyší jen s pravděpodobností r_i . Je-li předem dána hodnota přípustného zpoždění z , např. $z = 0$, nebo $z = 5 \text{ min}$. a je-li $z_i \leq z$ pro $i = 1, \dots, n$, pak můžeme říci, že T -spolehlivost dopravní obsluhy množinou S je přijatelná.

Není-li tomu tak, je $z_0 > z$ a pak existují spoje, u kterých pravděpodobnost přípustného zpoždění překračuje akceptovatelné riziko r_i . V té situaci vznikne otázka, jak upravit hodnoty t_1, \dots, t_n tak, aby $z_0(t_1, \dots, t_n) \leq z$.

2. OPTIMALIZAČNÍ PROBLÉM

Někdy může být užitečným zformulovat problém volby odjezdů t_1, \dots, t_n takto:

P1: Nechť S je daná množina spojů, nechť z je přípustné zpoždění, nechť pro každé $s_i \in S$ jsou X_i , W_i , m_{ij} , t_i a r_i definovány jako výše a nechť odjezd t_i je pevně určen pro ty s_i , pro něž $W_i = \emptyset$ (tj. pro první spoje). Úlohou je určit ostatní hodnoty t_i tak, aby $z_0(t_1, \dots, t_n) \leq z$ a $t_1 + \dots + t_n$ nabývalo minimální hodnoty (tj. aby úhrnné opoždění spojů bylo minimální).

Analogicky s metodou GOP-1 můžeme tento problém řešit takto:

1. Pro každý spoj s_i , pro který $b(s_i) = 1$ najdeme náhodnou veličinu U_i podle (2), pak určíme minimální t_i , pro které

$$P\{U_i > t_i + z\} \leq r_i$$

a pak podle (3) určíme Y_i .

2. Pro každý spoj s_i , pro který $b(s_i) = 2$ zopakujeme předešlý krok.
3. ... atd.

Tím postupně určíme hodnoty t_i pro všechny spoje $s_i \in S$. Tyto časy budou zřejmě řešením problému **P1**.

K tomuto problému bychom mohli definovat i „symetrický“ problém **P2**, kde by se hodnoty t_i předem pevně určily ne pro spoje $s_i \in S$, jimž žádné spoje nepředcházejí, ale pro spoje $s_i \in S$, za nimiž už žádné nenásledují a, samozřejmě, hodnota $t_1 + \dots + t_n$ by se měla maximalizovat. Jednou z cest, jak řešit problém **P2** je „otočit“ spoje i časomíru tak, aby se zaměnily výchozí a cílové stanice spojů a místo časů t_i by se uváděly časy $1440 - t_i$.

Poznámka: Článek vznikl za podpory grantů GAČR 103/97/0825 a 101/98/0377.

Lektoroval: Doc. RNDr. Bohdan Linda, CSc.

Předloženo v listopadu 1998.

Literatura

- [1] Černý, J.- Kluvánek, P.: Základy matematickej teórie dopravy. VEDA, Bratislava, 1991.
- [2] Černý, J.- Vašíček, R.: The GOP-1 method and its use to time-table preparation. Rail International 8 (1977), 98-103.

Resumé

POZNÁMKA K SPOLEHLIVOSTI REGIONÁLNÍ DOPRAVY

Jan ČERNÝ

Článek se zabývá časovou spolehlivostí veřejné regionální dopravy. Je zde popsán obecný model GOP - 1 [1] na síťových grafech.

Summary

A NOTE TO RELIABILITY OF REGIONAL TRANSPORT

Jan ČERNÝ

The paper deals with the time reliability of regional public transport. An extension of the GOP-1 model [2] to activity graph is presented.

Zusammenfassung

DIE NOTE ZUR ZUVERLÄSSIGKEIT DES REGIONALVERKEHRS.

Jan ČERNÝ

Der Beitrag löst die zeitliche Zuverlässigkeit des öffentlichen Verkehrs und betätigt sich mit dem allgemeinen Modell GOP - 1 [2] in den Netzgraphen.